

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa W.D.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w K.
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 października 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 5 października 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej,**
- 3) oddala wniosek r. pr. M.W. o przyznanie mu od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 lipca 2017 r., Sąd Okręgowy oddalił powództwo W.D. przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Okręgowemu w K. o zasądzenie 400 000 zł zadośćuczynienia i 300 000 zł odszkodowania. W związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 października 2018 r.

oddalającego apelację powoda od powyższego orzeczenia, należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na istotne zagadnienie prawne dotyczącego tego, czy art.130 § 1 k.p.c. znajduje zawsze i bezwarunkowo zastosowanie w przypadku wniesienia - jak w niniejszej sprawie - pisma procesowego dotkniętego brakiem formalnym lub zawierającego inne niedokładności podlegające konwalidacji w tym trybie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest problem nowy i dotychczas niewyjaśniony, dotyczący ważnego abstrakcyjnego zagadnienia jurydycznego, którego rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy przy okazji rozpoznania skargi kasacyjnej przyczyni się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa oraz będzie miało znaczenie nie tylko dla tej konkretnej jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 roku, IV CSK 53/13, niepubl.). Skarżący powinien sformułować to zagadnienie w sposób przyjęty przy przedstawianiu przez sąd powszechny zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy na podstawie

art. 390 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). oraz przedstawić pogłębiony wywód prawny uzasadniający zgłoszone wątpliwości, wykazując zasadność preferowanego sposobu jego rozstrzygnięcia oraz wadliwość rozwiązania postawionego problemu przez Sąd drugiej instancji w zaskarżonym wyroku. Zagadnienie przedstawione przez skarżącego nie spełnia wymienionych wyżej wymagań, albowiem wykładnia art. 130 k.p.c. nie nasuwa trudności w świetle ugruntowanego orzecznictwa i poglądów nauki, zaś wywód skarżącego nie ma związku z ustaleniami stanowiącymi podstawę faktyczną kwestionowanego rozstrzygnięcia wskazującymi, że pismo powoda z dnia 12 stycznia 2012 r., w oparciu o które powód skonstruował przedstawione pod osąd roszczenie odszkodowawcze nie stanowiło pozwu.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji, zwalniając powoda ze względu na jego trudną sytuację życiową i majątkową od poniesienia kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej (art. 102 k.p.c.). Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku pełnomocnika powoda r. pr. M.W. o przyznanie mu od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym, albowiem z pisemnego pełnomocnictwa na k. 250 akt sprawy wynika, że jest on pełnomocnikiem powoda z wyboru.